

i øvrigt, at disse Fribilletter bør udstrækkes ikke alene til Børnene i de mindre Købstæder, men ogsaa til Børn paa Landet. Jeg tror, at det ikke kunde volde mange Vanskeligheder for Banerne, idet Ferien jo falder til forskellig Tid. Her i København falder den noget tidligere, i Købstæderne nogen Tid derefter, og endelig falder Ferien paa Landet endnu senere, saa at det ikke kommer til at kollideres. Hvis Ferien begyndte for samtlige Skoler Landet over nøjagtigt paa samme Tid, kunde jeg forstaa, at det kunde volde Vanskelighed, fordi Banerne saa paa een Dag skulde befordre saa mange Børn. Og for Resten forekommer det mig, at selv nu med Ferie til forskellig Tid fremkommer den største Vanskelighed her i København, hvor man paa een Gang skal befordre Tusinder af Børn. Befordringen af Børnene fra Landsbyskolerne foregaar tilmed meget spredt og vil ikke kunne volde Vanskelighed. Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Finansminister eller Trafikminister, eller hvem det nu er, det sorterer under, at stille sig saa imødekommende, at alle disse Børn kunne faa Fribefordring.

Det andet Samraad, jeg ønsker at omtale, angaar Arbejdstiden ved Toldstederne. Der foreligger Oplysning fra Ministeren om, hvorledes Ordningen er. Det er en Ordning, der staar i fuldstændig Overensstemmelse med, at der endnu fortoldes med Daler, Mark og Skilling. Det hedder nemlig, at Arbejdstiden er fra Solens Opgang til Solens Nedgang. Naar et Skib losses i en Havn, skulle Toldfunktionærerne møde om Sommeren Kl. 3 og $3\frac{1}{2}$ og uden særligt Vederlag arbejde til Kl. 9—10 Aften. Men om Vinteren skulde de først møde Kl. 8—9, og Kl. 3 à $3\frac{1}{2}$ hører deres Tjeneste op. Denne Ordning var sikkert udmærket, da Havnene ikke vare oplyste, hvorfor man om Sommeren maatte arbejde 15—16 Timer og om Vinteren kun 5—6 Timer. Men det er ganske meningsløst, nu da Havnene ere belyste, og hvor man altsaa nøjagtig kan have den samme Arbejdstid om Vinteren som om Sommeren. Og det forekommer mig, at nu er det netop Tid til at foretage en Forandring. Det er jo saaledes, at naturligvis maa et Skib ikke holde op at losse Kl. 3— $3\frac{1}{2}$, fordi Toldvæsenets Tjeneste saa hører op, men det maa betale til Toldvæsenet 1 Kr. 33 Øre for de to første Timer og derefter 66 Øre for hver følgende Time. Altsaa, 1 Kr. 33 Øre er den mindste Betaling, der overhovedet er Tale om. Nu synes det

mig, at naar Staten har Hovedparten af sine Indtægter ved Toldskatterne, kan man med Rimelighed forlange, at Staten opkræver denne Indtægt uden Udgift for dem, der skulle betale den. Nu, da vi staa overfor en Revision af Toldloven, maatte vi kunne komme saa vidt, at vi sige: Den Told, der erlægges, skulle I ikke betale vore Funktionærer for at opkræve. Naar en Forretningsmand kommer paa Toldboden Kl. 2, kan han komme til at vente en Time, vel fordi Personalet ikke er tilstrækkelig stort, og Kl. 3 meddeler man ham: Hvis du ikke vil betale for Overarbejde, kan du ikke faa fortoldet før i Morgen. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister at faa Sagen ordnet saaledes, at Arbejdstiden bliver fra 6 Morgen til 6 Aften om Sommeren og, hvis det skal forandres om Vinteren, saa fra Kl. 7 til 6 — længere end til Kl. 6 Aften er det ikke nødvendigt. Tjenestetiden bør indrettes saaledes, at man ikke ved Siden af de store Toldskatter oven i Købet skal betale Staten for at opkræve dem. Jeg vil som sagt henstille til den højtærede Minister, at en Forandring af Tjenestetiden kommer til at gaa Haand i Haand med Lønningsreformen og Revisionen af Toldloven.

Finansministeren (Vilh. Lassen):

Ja, der er jo som sædvanlig ikke meget at bemærke paa mit Budget. De Ændringer, der ere stillede af mig, ere tiltraadte af Udvalget, og det er jeg taknemmelig for. Heller ikke med Hensyn til Samraadene har jeg meget at bemærke. Den højtærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at der paa § 6 findes opført et Samraad, som rettelig burde have staaet paa § 26. Det er Samraadet angaaende Fribefordring for Børn fra Seminarieskolerne og de katolske Skoler til Udflugter, Fribefordring af Feriebørn saavel fra Landet som fra Byer under 20,000 Indbyggere og endelig angaaende Erstatning til Privatbanerne for Fribefordring af Soldater og Feriebørn. Det er ganske rigtigt, at i og for sig er det unaturligt, at det er Finansministeren, der skal have disse Samraad, og det er i Virkeligheden kun en Følge af et rent og skært Bogholderi-Spørgsmaal. Da man i sin Tid behandlede Statsbanernes Takster og Statsbanernes Organisation i min Forgængers Periode, var det en Aftale, at man skulde søge at skaffe et virkeligt Regnskab over Statsbanerne, saaledes at Regnskabet udviste Statsbanernes virkelige Overskud. Man havde to Hensigter dermed. Den ene